

Cvičení A

VY_32_INOVACE_08_Najít_text_Cvičení_A

V níže uvedeném textu vyhledejte uvedená slova a zvýrazněte je pomocí funkce „Barva zvýraznění textu“:

- Babička
- Kněžna
- Bětko

BABIČKA

Božena Němcová (*04.02.1820 - †21.01.1862)

I.

Babička měla syna a dvě dcery. Nejstarší žila mnoho let ve Vídni u přátel, od nichž se vdala. Druhá dcera šla pak na její místo. Syn řemeslník též byl již samostatným a přiženil se do městského domku. Babička bydlela v pohorské vesničce, na slezských hranicích, žila spokojeně v malé chaloupce se starou Bětkou, která byla její vrstevnice a již u rodičů sloužila. Nežila osamotnělá ve své chaloupce; všichni obyvatelé vesničky byli bratřími jí a sestrami, ona jim byla matkou, rádkyní, bez ní se neskončil ani křest, ani svatba, ani pohřeb.

Tu najednou přišel babičce list z Vídně od nejstarší dcery, v němž jí vědomost dávala, že manžel její službu přijal u jedné kněžny, která má velké panství v Čechách, a sice jen několik mil vzdálenosti od pohorské vesničky, kde babička bydlí. Tam že se nyní s rodinou odstěhuje, manžel pak vždy jen přes léto že tam bude, když i paní kněžna se tam zdržuje. Ku konci listu stála vroucí prosba, aby babička k nim se odebrala navždy a živobytí svoje u dcery a vnoučat strávila, kteří se již na ni těší. Babička se rozplakala; nevěděla, co má dělat! Srdce ji táhlo k dceři a k vnoučátkům, jichž neznala ještě, dávný zvyk poutal ji k malé chaloupce a k dobrým přátelům! Ale krev není voda, touha přemohla dávný zvyk, babička se rozmyslila, že pojede. Chaloupku se všim, co v ní, odevzdala staré Bětce s doložením: "Nevím, jak se mi tam líbit bude a jestli přece zde neumru mezi vámi." Když jednoho dne vozík u chaloupky se zastavil, naložil naň kočí Václav babiččinu malovanou truhlu, kolovrat, bez něhož být nemohla, košík, v němž byla čtyry chocholátá kuřátka, pytlík s dvěma čtverbarevnými koťaty a pak babičku, která pro pláč ani neviděla před sebe. Požehnáním přátel provázena odjela k novému domovu. Jakého to očekávání, jakého radování na Starém bělidle! Tak totiž nazýval lid osamělé stavení v rozkošném údolíčku, jež paní Proškové, babiččině to dceři, za byt vykázano bylo. Děti vybíhaly každou chvilku na cestu dívat se, nejede-li už Václav, a každému, kdo šel kolem,

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

vypravovaly: "Dnes už přijede naše babička!" Samy pak mezi sebou si ustavičně povídaly:
"Jakápak asi ta babička bude?"

Liehne, Květen 2011